

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.)

Fremsat den 7. december 1966 af *arbejdsministeren*.

§ 1.

I lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 238 af 27. juni 1962, som ændret ved lov nr. 362 af 28. november 1962 og lov nr. 414 af 18. december 1963, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, 2. punktum, ændres „§ 15, stk. 9 a-c),“ til „§ 12, stk. 10-12,“.

2. § 11, stk. 1, sidste punktum, affattes således:

„Når et medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse ved at indtræde i flere arbejdsløshedskasser (hjælpekasser eller andre foreninger) sikrer sig en daglig pengehjælp, der udgør mere end $\frac{4}{5}$ af hans hidtidige arbejdsfortjeneste pr. dag, nedsættes dagpengene fra den anerkendte arbejdsløshedskasse så meget, at den samlede pengehjælp ikke overstiger nævnte grænse.“

3. §§ 12-15 affattes således:

„§ 12. Understøttelse i tilfælde af arbejdsløshed ydes af kassen som dagpenge. Herudover yder kassen rejsehjælp, tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse og flyttehjælp.

Stk. 2. Dagpenge udbetales for indtil 6 dage ugentlig. Restancer til kassen kan modregnes i dagpengene efter regler, der fastsættes i vedtægten.

Stk. 3. Dagpengenes størrelse fastsættes af kassen for tiden 1. april—31. marts.

Arbejdsmin. 4. kt. j. nr. 15-1-25.

Beløbet skal være ens for alle medlemmer. Omfatter kassen flere faggrupper, kan der dog fastsættes et beløb for hver faggruppe. Beløbene skal kunne deles med 50 øre.

Stk. 4. Dagpengene kan ikke fastsættes lavere end 15 kr. og ikke højere end 50 kr. Såfremt den af Danmarks Statistik offentliggjorte gennemsnitlige timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) i april kvartal for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet stiger eller falder 1 pct. i forhold til den tilsvarende timefortjeneste i april kvartal 1965, forhøjes eller nedsættes dagpengenes maksimumsbeløb fra den følgende 1. april med 1 pct. For hver yderligere stigning eller fald i timefortjenesten med 2 pct. i forhold til april kvartal 1965 forhøjes eller nedsættes maksimumsbeløbet, ligeledes pr. 1. april, med yderligere 2 pct. af det oprindelige beløb.

Stk. 5. Dagpenge kan til det enkelte medlem højst udbetales med et beløb, der udgør $\frac{4}{5}$ af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste pr. dag. Dagpengebeløbet afrundes til det nærmeste beløb, der kan deles med 50 øre.

Stk. 6. Arbejdsdirektøren træffer bestemmelse om fremgangsmåden ved beregning af den i stk. 5 nævnte arbejdsfortjeneste.

Stk. 7. Har en kasse fastsat dagpengene mere end 10 pct. under maksimumsbeløbet, uden at dette er begrundet i lønniveauet inden for kassens område eller inden for de faggrupper, der hører under dette område,